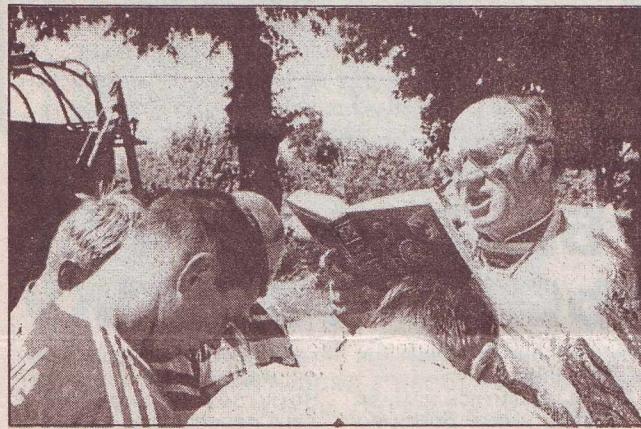
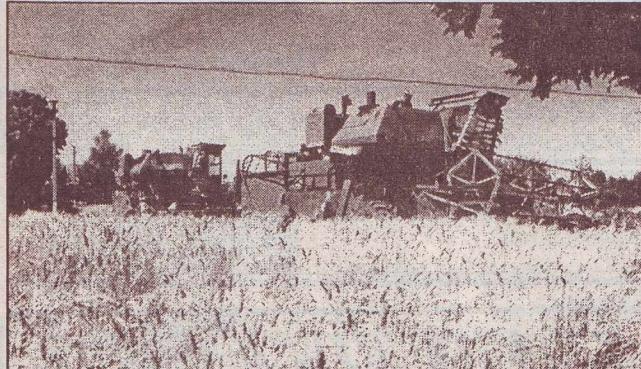

ХЛІБ НАШ НАСУЩНИЙ ДАЙ НАМ СЬОГОДНІ...

**Напередодні свята апостолів Петра і Павла отець
Петро благословив смордівських жниварів**

ництво - утримував у власному господарстві більше 100 голів свиней. Працював, покладаючись лише на власні мозолі. Це тепер уже сини змужніли і є надійною опорою. А тоді сам був і шофером, і трактористом, і бухгалтером - одне слово, такою собі універсальною машиною. Але в цій «машині» були нерви, почуття. Було (і, дякуючи Богу, е) серце, яке чомусь останнім часом почало «барахлити»...

Ніде правди діти - тепер фермерсько-селянське господарство «Воля», яке очолює Сава Андрійович, міціше стоять на землі. Тому, коли в аграрному секторі району розпочалось реформування, люди потягнулися до Зайчука з проханням приєднатись. Подякував, звісно, за довіру, проте пай в узяв в оренду небагато. В земельному обчисленні десь в межах 40 гектарів. Восени, зазначив, розрахується з людьми згідно з договором.

Членам кооперативу (саме такий створений при селянсько-фермерському господарстві «Воля») є певні пільги в обробітку присадибних земельних ділянок. Саме з присадибних ділянок односельчан і розпочали обмолот зернових Зайчуки. На 65 гектарах їм треба зібрати хліба тільки членам кооперативу, а далі... далі вже майже 200 чоловік у списку. Впорав-

ся Сава Андрійович Зайчук належить до того покоління, на чиу долю випало безмежне щастя будувати соціалізм, згодом жити в період розвинутого соціалізму. І весь цей час він боровся. То за високі показники в навчанні, то згодом, у колгоспі, за вагомі надії та врожаї. І ніхто йому тоді не сказав: а, може, ти, Саво, замість того, щоб будувати комусь примарне майбутнє, спочатку вибудуєш власну долю? А думки про власну

долю, про власний клаптик землі не давали спокою. Чи не тому у свій час Сава Андрійович поміняв, не вагаючись, краватку партторга на нелегке хліборобське ремесло, чи не тому в нього на очах з'являються сльози, коли комбайні на власному полі займають першу загінку?

Зайчук розпочав господарювати самостійно на 20-гектарній площі в 1993 році. Наступного року, як то кажуть, вдарився в тварин-

шись з роботою у своєму селі, перейдуть у сусідні. Торік, скажімо, працювали в Млинові, Муравиці, Добрині...

За попередніми підрахунками навантаження на комбайн (мають дві «Ниви») становитиме 120-130 гектарів. Працюватимуть, як завжди, у дві зміни. Вдень - з прямого, вночі - з полукупків. Якщо покличуть, то, можливо, допоможуть і сільгоспідприємствам. Торік, скажімо, підсобляли місцевому господарству. Зібрали зернові майже на 100-гектарній площі. А ось, як на мене, один цікавий момент: під час роботи фермерський комбайн витрачав на один гектар 13,5 літра дизпального, тоді як колгоспний - майже 30. Ось тобі й уся арифметика.

У вівторок, напередодні свята Петра і Павла, настіль храму, що в селі Смордва, отець Петро благословив членів фермерсько-селянського господарства «Воля» на хліборобську працю. Що ж, хай свята молитва допомагає жниварям, хай сіється, родиться жито, пшениця і всяка пашня.

Одразу ж після Божого благословення хлопці зайніяли загінки. А в середу вони разом з односельчанами вшановували святих апостолів Петра і Павла. Отець Петро правив у храмі літургію (в нього на Петра - і день народження, і День Ангела). Відзначала у цей день свій день народження і щаслива господиня Євгенія Анатоліївна Зайчук. Називмо усі згадані урочистості щасливим збіgom обставин. А може, все це слід розуміти, як Боже благословлення всьому хліборобському роду Зайчуків?

Василь ХУДИК.

На фото: під час проводів на жнива.

Фото автора.